

Ratamestarin mietteitä

Helatorstai ja Keskipohjanmaa –viesti ovat tänä vuonna harvinaisen aikaisin. Syksyllä ajattelin, että kyllä keväällä on aikaa kulkea maastossa aivan riittävästi ja tarkistella vielä karttaa ja rastipisteitä. Nyt tulikin yllättävän kiire pitkästä talvesta johtuen. Vielä pari viikkoa sitten lunta oli maastossa niin paljon ettei jalkapelillä kulkeminen onnistunut.

Kilpailumaasto ei ole lainkaan tyypillistä sieviläistä tai keskipohjalaista maastoa. Toki sieltä löytyy runsaasti kivikkoja, mutta soita tuskin lainkaan. Kivikot pystyy ratasuunnittelulla kiertämään lähes kokonaan ja jos ratamestari ei onnistu kiertämään kivikoita, niin suunnistajahan reitinvalinnalla ne kuitenkin pystyy välttämään. Huomattava osa kilpailualueesta on pienipiirteistä kallioaluetta, jossa on kohtuulliset korkeuserot. Suunnistustaidot joutuvat tällä alueella varmasti koetukselle. Kaikki sarjat, RR- ja TR- ratoja lukuun ottamatta pääsevät nauttimaan hyvästä kalliomaastosta.

Kartantekijälle suurin ongelma on ollut tavaran paljous. Haasteena on ollut karsia ylimääräiset pois, jotta kartasta tulee luettava. Samoin haasteena on ollut avokalliokuvaus. Kuvatako karttaan kaikki kalliot, jossa sammaleen alla tuntuu olevan kalliota vai vain selkeimmät ja paljaat kalliot? No kilpailijathan sitten kertovat miten kuvaus on onnistunut. Suurin osa kilpailualueesta on yhden metsänomistajan hallussa ja hän on innokas hoitamaan metsäänsä. Maastossa onkin kohtuullisen paljon pikkutraktorilla tehtyjä ajouria, joista vain selkeimmät on otettu karttaa.

Ratapituudet ovat sellaisia pitennetyn keskimatkan luokkaa eli suurin piirtein samanmittaisia mihin Keskipohjanmaa –viestissä on totuttu. Rasteja on paljon lähemmäs, joten tarkkuuta leimauksessa tarvitaan.

Tervetuloa Särkikallion maastoon.

Ratamestari ja kartan piirtäjä Markku Vesisenaho